

Prof. Dr. Kapronczay Károly 1941. február 28 — 2023. március 1.

A Semmelweis Orvostörténeti Múzeum, Könyvtár és Levéltár, valamint a Magyar Orvostörténeti Társaság a család fájdalmában osztozva szomorúan tudatja, hogy életének 83. évében, március 1 -jén elhunyt Prof. Dr. Kapronczay Károly történész, orvostörténész, levéltáros, múzeum és könyvtárigazgató, egyetemi tanár, a Magyar Tudományos Akadémia doktora.

Kapronczay Károly Budapesten született. A Toldy Ferenc Gimnáziumban tett érettségi vizsgát 1959ben, majd az Eötvös Loránd Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karán szerzett történelem— könyvtár szakos diplomát 1968-ban. 1969-től dolgozott a Semmelweis Orvostörténeti Múzeum és Könyvtárban, amelynek 1985-től főigazgató-helyettese, 2000-től főigazgatója, 2008-tól pedig címzetes főigazgatója volt, ezzel egyidőben kinevezték a Semmelweis Egyetem címzetes egyetemi tanárává is.

Tudományos munkája során szakértőjévé vált többek között a 18—20. századi magyar orvos- és patikusegyéniségek életrajzának, a magyarországi közegészségügy történetének, a Semmelweis család történetének, valamint az első világháború orvostörténetének. Kutatta emellett a magyar-lengyel kapcsolatok múltját is: 1988-tól a Magyar Tudományos Akadémia Magyar—Lengyel Történelemszabványbizottságának tagja és titkára volt, tevékenységét a Lengyel Köztársaság 1999-ben a Lengyel Érdemrend lovagkeresztjével ismerte el. 1992-ben a Magyar Orvostörténelmi Társaság Wesszprémi István Emlékérmévcél tüntették ki. 2014-ben elnyerte a Magyar Érdemrend Tisztikeresztjét.

1990 és 1994 között a Belügyminisztériumban dolgozott miniszteri főtanácsadóként, 1999-től a Középis Kelet-európai Történelem és Társadalom Kutatásáért Közalapítvány kuratóriumának tagja, utóbb elnöke. Haláláig ellátta a Magyar Orvostörténelmi Társaság főtitkári feladatait, egyúttal főszerkesztője volt a társaság folyóiratának, az Orvostörténeti Közleményeknek. Magyar-lengyel orvosi kapcsolatok 1945-ig című akadémiai doktori disszertációjáért 2011-ben megkapta a Magyar Tudományos Akadémia doktori címét.

Négyszáznál is több tudományos és ismeretterjesztő munka elkészülésében vállalt szerepet önálló szerzőként vagy közreműködőként, kivette részét az egyetemi orvosképzésből is, továbbá mindezek mellett hosszú ideig szerkesztette a Valóság folyóiratot. Színes egyénisége, józansága és minden helyzetben felcsillanó humora határozta meg karakterét. Halálával a magyar orvostörténetírás egyik meghatározó alakja távozott.

Kapronczay Károlyt a Magyar Nemzeti Múzeum - Semmelweis Orvostörténeti Múzeuma, Könyvtára és Adattára, a Magyar Orvostörténelmi Társaság, és a Közép- és Kelet-európai Történelem és Társadalom Kutatásáért Közalapítvány saját halottjának tekinti.

Nyugodjék békében!